

EDUARDO ZAPLANA

PAÍS

UN LIBERAL
PARA EL CAMBIO
EN LA COMUNIDAD
VALENCIANA

ENTREVISTADO POR
RAFA MARI

PROLOGO DE
JOSÉ MARIA AZNAR

L'estratègia popular per al 28 de maig

El PP del País Valencià recorre a independents i professionals de la imatge per a reforçar la popularitat d'Eduardo Zaplana, candidat a la Generalitat valenciana.

Els mesos de març i abril han estat enguany decisius per al Partit Popular al País Valencià. L'equip d'Eduardo Zaplana –candidat a la presidència de la Generalitat valenciana per la formació conservadora– d'una banda, i el partit, de l'altra, han organitzat les seues estructures i el seu treball per a afrontar una campanya electoral que de segur serà més decisiva per a Zaplana que per al mateix PP. El PP afronta aquestes eleccions des d'una posició de força tant en les tres capitals

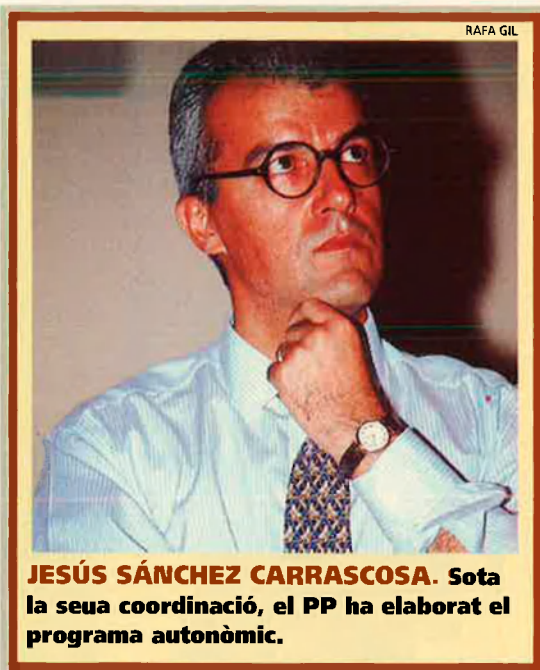
valencianes com en l'àmbit estatal. El camí a la Generalitat valenciana és en aquest procés la major incògnita. Eduardo Zaplana, líder nascut sota el favor de la renovació aznarista, va arribar a València amb el peu canviat. El PP comptava per primera vegada amb un líder alacantí, fet que no fou gaire ben rebut pels quadres històrics de la dreta valenciana.

Zaplana, no obstant això, va tenir l'apadrinament del diari *Las Provincias* i de la seua directora, María Consuelo

Reyna, qui va apostar ràpidament per la substitució de Pedro Agramunt per Zaplana - a qui li agrada anomenar "Luis Mariano" pel seu paregut amb el cantant hispano-francès dels anys cinquanta. La posició de debilitat inicial del candidat conservador s'evidenciava quan apareixia en escena Rita Barberà, l'alcaldesa de València. Barberà havia aconseguit en tres anys assentar la seua popularitat tant al País Valencià com en l'estructura del seu partit, que l'havia elegit membre de l'executiva estatal.

El suport constant d'Aznar a l'alcaldesa de València, amb visites contínues que Barberà havia sabut rendibilitzar, va experimentar el primer retrocés amb el nomenament d'Eduardo Zaplana com a candidat a la Generalitat valenciana. Rita Barberà va mantenir la discreció durant aquest procés, actitud que, tanmateix, no van fer seua molts dels seus adeptes. El temor a aquest moviment que reflectia l'existència d'una oposició interna que utilitzava la imatge de l'alcaldesa per fer evident les diferències entre els dos líders va reeixir a crispar l'arribada del nou candidat.

En vista d'aquesta estratègia, la reacció de l'equip d'Eduardo Zaplana va ser ràpida. El diari degà va iniciar una forta campanya de pressió contra la màxima autoritat municipal centrada en les persones de la seua confiança. Els atacs al seu assessor, Ignacio Rodríguez Santana, van ser continus en les pàgines del diari i el partit va insistir davant la direcció de Madrid per a aconseguir-ne la destitució. El moment més tens es va produir amb l'aparició de les cintes en què Vicent Sanz -president provincial aleshores i col·laborador de l'ascens d'Eduardo Zaplana- assegurava que estava en política per enriquir-se. Zaplana, convençut que hi havia una conspiració en què l'objectiu era ell, no va dubtar a acudir immediatament al costat del seu assessor -i marit de María Consuelo Reyna-, Jesús Sánchez Carrascosa, a demanar explicacions al despatx de l'alcaldesa. Aquesta actitud va deixar en evidència la seua desconfiança respecte a la màxima autoritat municipal i el seu equip. El segon pas fou sol·licitar a Madrid el cessament de

JESÚS SÁNCHEZ CARRASCOSA. Sota la seua coordinació, el PP ha elaborat el programa autonòmic.

l'assessor de Barberà, que fou, juntament amb l'alcaldesa, requerit per la direcció de Madrid per a estudiar el problema. Al capdavall no va passar res i *Las Provincias* va haver de modificar la seua portada, en què assegurava que Rodríguez Santana havia estat destituït, abans que el periòdic vera la llum aquell dia. A poc a poc, la situació es va asserenar, però la tensió es mantingué latent. Zaplana ja sap que l'equip del PP a la ciutat de València no serveix per als seus interessos i que haurà de crear-ne un de seu.

Reflex d'Aznar. La primera decisió fou fixar un lloc de treball. Això ho va tenir clar Zaplana des del dia en què, després de ser nomenat president regional, va acudir a la seu del PP a l'avinguda del Baró de Càrcer per a escriure un discurs i es va trobar amb la porta tancada. El local elegit és al carrer d'Avellanes i es va inaugurar com a "nova seu electoral del partit". De fet, és únicament la seu electoral del candidat a la Generalitat. El partit continua treballant en el vell local.

El segon pas fou elegir un equip lliure de tota sospita de vinculació amb els poders fàctics del partit a València. També en aquest cas es produeix una distinció entre les persones amb càrrecs en la direcció i els elegits per a treballar amb el president. Els primers són càrrecs orgànics, els segons són homes de la seua confiança, que li escriuen els discursos, li defineixen l'agenda i treba-

llen com si es tractara d'unes eleccions presidencials, sense subjecció a cap altra disciplina que la que impose el seu president. Aquest esquema és una rèplica del que ha aplicat José María Aznar en la direcció estatal del partit.

Zaplana ha comptat en aquesta tasca amb l'assessorament del diari degà, que va posar els seus fidels a la seua disposició. De les entranyes d'aquest periòdic va eixir el primer i polèmic assessor designat per Zaplana, Jesús Sánchez Carrascosa, marit de María Consuelo Reyna. La seua tasca d'assessorament es manté avui encara que des d'un segon pla, ja que la publicitat de la relació entre el periòdic i el partit va proporcionar al dirigent popular més d'un disgust. Carrascosa fou l'organitzador de la convenció de presentació del candidat -Zaplana es va negar a una presentació conjunta amb la candidata a l'Ajuntament, Rita Barberà- i qui va ser director d'Aitana, Paco Grau, es va encarregar d'elaborar el vídeo de promoció del nou líder. També ha estat feina de Carrascosa la coordinació dels diferents equips redactors dels programes electorals del partit. El marit de María Consuelo Reyna va importar del carrer de Génova -seu del PP a Madrid- la iniciativa d'escriure un llibre sobre el candidat.

Conèixer el candidat. El llibre, *Eduardo Zaplana, un liberal para el cambio en la Comunidad Valenciana*, transcriu l'entrevista que un periodista vinculat a *Las Provincias*, el redactor Rafael Marí, realitza al nou candidat conservador. La destinació dels diners ingressats per les vendes era el finançament de despeses de campanya. Sembla, però, que si les vendes continuen com fins ara no es podran afrontar gaires despeses. Un sondatge entre les principals llibreries de València així ho reflecteix. Les tres llibreries de la cadena París Valencia n'havien venut la setmana passada un total de 16 exemplars. La llibreria Bello, 15; Soriano, 5 i Crisol, 3. Tot això a pesar de la campanya de publicitat emesa per televisió i que promou l'editorial Grupo Z des de fa quasi un mes. La distància amb les vendes que va obtenir el llibre de José María Aznar són enormes. Els llibreters no saben si això és degut al preu del llibre o al fet que el personatge és desconegut.

L'equip de Zaplana s'ha anat ampliant al llarg d'aquests mesos amb la contrac-

ció d'assessors d'imatge, alguns vinguts de fora del País Valencià. Rita Barberà fou la primera que va posar en pràctica aquesta fórmula en la campanya electoral de 1991. L'alcaldesa contractà els serveis d'Ignacio Rodríguez Santana. El seu treball va sorprendre en una ciutat que no estava avesada a aquest tipus d'assessorament. Zaplana va aprendre la lliçó i en el seu equip va integrar especialistes de la imatge com ara el sevillà Federico Quevedo. Una altra de les persones contractades per a dissenyar la relació del dirigent conservador amb els mitjans de comunicació és Pedro García, periodista que, després de treballar en la delegació de l'Àbc a València, fou enviat pel partit per a col·laborar amb el candidat. I també es va traslladar a la seu del carrer d'Avellanes Ramón Freixas, assessor del grup parlamentari durant aquesta tercera legislatura. Treballen també per a Eduardo Zaplana la seua ex-assessora de premsa a Benidorm, Genoveva Reig –inclosa en la candidatura autonòmica per Alacant–, i la seua anterior secretària. Les falques de ràdio sobre les mesures que el polític pensa aplicar als pensionistes s'emeten des del febrer. Les tanques publicitàries del candidat a la Generalitat s'exhibeixen des de fa dues setmanes: "Eduardo Zaplana, *presidente popular*".

Algunes de les mesures decidides per aquests especialistes de la imatge han

obligat el dirigent conservador a adoptar actituds disciplinades. Zaplana, per exemple, té la consigna, des de fa mesos, de no eixir de nit si no és per assistir a un acte públic. Les reunions s'han de celebrar durant el dia o en llocs privats.

Tot plegat, i amb el suport de Rita Barberà en el número dos de la llista autonòmica, Eduardo Zaplana espera consolidar definitivament la seua imatge al País Valencià abans del 28 de maig.

Els independents i els programes.

Sota la coordinació de Jesús Sánchez Carrascosa, el PP ha elaborat el programa autonòmic, que s'ha presentat sectorialment en un total de 17 documents. Es van constituir unes comissions redactores integrades per membres del partit i persones que, tot i que "independents", apostaven per aquesta formació. Zaplana va recórrer també en aquest cas al planter de *Las Provincias* per a iniciar la seua feina. Una vesprada, a la darrereria del 1994, el director de la facultat de periodisme del CEU, Vicente Navarro de Luján, col·laborador habitual del diari degà, va rebre una telefonada de María Consuelo Reyna, qui li va dir que José María Aznar es posaria en contacte amb ell. Poc des-

prés, el president del Partit Popular li demanava la seua col·laboració en l'assessorament del nou equip que el partit havia elegit per al País Valencià. Mesos després Navarro de Luján s'hi va afiliar.

L'ofertament també va arribar fins al seu company en les pàgines d'opinió del diari degà, el catedràtic de filosofia de la ciència José Sanmartín. Aquest professor ha coordinat el programa del Partit Popular en matèria de medi ambient, ha participat en la redacció dels projectes conservadors sobre ciència i tecnologia, univer-

sitats i infraestructures. Dijous passat fou designat per al setè lloc de la candidatura del PP a les Corts Valencianes per València.

També en qualitat d'independent, l'ex-dirigent socialista Rafael Blasco ha coordinat el programa electoral del PP en matèria d'administració pública. Blasco va dissenyar l'actual administració pública valenciana. Fou el promotor de la Llei del Govern Valencià –encara vigent avui–, de la de Radiotelevisió Valenciana, de la primera Llei de Funció Pública i de la que regula la Sindicatura de Comptes. Rafael Blasco, que va elaborar el programa d'administració pública per al partit socialista el 1982, ha redactat, al costat d'un grup de professionals –que també treballaren en els programes socialistes en anys anteriors–, el disseny del projecte popular d'administració pública. Consol Ciscar, la seua dona –i germana de Ciprià Ciscar, secretari d'organització del PSOE–, va aportar les seues idees en la redacció del programa cultural.

Al marge d'aquests noms i d'altres de coneguts, el Partit Popular ha posat en marxa tota una maquinària de col·laboracions puntuals i en molts casos anònimes, de professionals i funcionaris. Gent com el secretari de la federació d'Hostaleria o l'analista de Televisió Valenciana, funcionaris de les conselleries, membres d'organitzacions agràries, empresaris, professors universitaris que no han volgut fer pública la seua col·laboració amb el partit conservador. Molts d'ells, moguts per amistat personal amb els redactors oficials, d'altres per convicció política personal i d'altres amb visió de futur. **Teresa Latorre**

Eduardo Zaplana ha recorregut al planter de 'Las Provincias' per a fitxar independents

EDUARDO ZAPLANA, JOSÉ MARÍA AZNAR I RITA BARBERÀ.
Amb la col·locació de l'alcaldesa de València en el lloc número dos de la llista autonòmica, Zaplana espera consolidar la seua imatge.